

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főtit. Hermann-udvar 1. emelet.
a külső folyosón.

Bérmertetlen leveleket csak ismert
kező fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főtit. a törvényszék melletti Neumann-
háznak utczára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjszabály szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:

Egyes évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónap 1 frt.

Videkre postán küldve:

Egyes évre 14 frt. — kr.
Fél évre 7 frt. — kr.
Negyed évre 3 frt. 50 kr.
Egy hónap 1 frt. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

A kaposvári beszámoló!

Arad, deczember 2

A kaposvári Arad-kerület nagyon meg lehet elégedve azzal a beszámolóval, mivel képviselője Széchenyi Pál gróf földmívelési-, ipar- és kereskedelmi miniszter mult kedden meglepte. Nem volt az ő beszéde olyan hatásra számított valami, mivel az ellenzéki képviselők szokatlanul sokat kíváncsiak voltak, midőn igérnek tücsököt-bokrot, a kormánynak pedig minden jóakaratu törekvéseit gáncsolni szokták, hanem egyszerű szállágnélküli kinyomata a kormány gazdasági politikájának, melynek megvalósítását azonban nemcsak hogy igérni, de érvényre emelni is képes.

Az igaz, hogy az ellenzék ma már Széchenyi Pál gróf személyében nem azt a kiváló képességű egyént látja, akit ellenzéki korában olyannyira ismertetett, valamint az is igaz, hogy maga a miniszter is belátja, hogy az ellenzéki padokról sokkal könnyebb valamit hangoztatni és követelni, mint a kormánypadokról megvalósítani, hanem azért mi, kik annak idején tudtuk méltányolni Széchenyiben a tehetséget és a nagyszabású agrar-politikust, a viszonyok változtatva tudjuk becsülni benne a józan belátást is, melylyel csak annyit ígér választóinak, a mennyit a körülmények korlátoztsága mellett kivethetni remél.

A tíz éves vámszerződésről azt mondja a miniszter, hogy annak fölmondása azért vált szükségessé, hogy a nemzet érdekeinek megfelelő javítások legyenek rajta eszközölhetők, de azért elég őszinte kijelenteni azt is, hogy a szerződés a nyers-petroleum vámjának fölemelésével lesz megkötve. Nagyon természetesen e kijelentés nem fog tetszeni az ellenzéknek, mely mindenben azt kívánja, hogy mi nyers-hessünk előnyöket; csak hogy két egymásra utalt állam nem zárkozhatik el a méltányos engedmények elől, ha azt akarja, hogy egyben-másban a másik fél is engedjen valamit, mert a két állam viszonya nagyon hasonlít két egymással csereviszonyba lépő magános fél viszonyával, midőn a csere csakis úgy jöhet létre, ha egyikben egyik, másikban a másik fél kárpótolja a másik fél veszteségét.

Hangsúlyozza Széchenyi, hogy a

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.
(Deczember 3.)

A Santa Berti házassága.

Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája.

— Tudja mi az újság? Santa Berti házasság!
— Ugyan ne mondja, az lehetetlen!
Ez a párbeszéd keringett városzerte.
A férfiak mosolyogtak, a nők pedig jóízűn kacagtak erre a hírre.
Mert hát az igaz, hogy Santa Berti 40 éves koránál fogva nagykorúságát rég elérte, másrészt volt neki mit aprítani a tejbe is; igen, de lévén ő kelme oly változóknak elhatározásában, mint az időjárás, a mennyiben minden szép nőt hajlandó lett volna birni, máltal a mormon egyház benne egy buzgó hívet veszített el.

Santa Berti különben arszlán volt a szó szoros értelmében. Állandó udvarlója volt a népnek és rendíthetetlen híve a divatnak. Ő-honosított meg a mókuskákkal díszített tarka petyhes kalapot és perlmutter-gombokkal elűtött sárga szattyánbőr kamáslit, mit a II-od rendű divatfiak jelenleg oly büszkeséggel viselnek. A társas összejöveteleknél ő volt a vezénylő, a táncztermek parkettáján csak őly otthonos volt, mint a klubokban, színházban vagy lóversenyeken. És mindezen úr passziókhoz megfelelő jövedelemmel is rendelkezett. A szederjesi ertő, mely 1200 holdat foglal magában, a káty községek és a kengyelesi révjog, tekintélyes jövedelmet biztosítottak tulajdonosuknak.

Lakszobái fényűzéssel voltak berendezve. A bútorok előállításánál az asztalosipar remekelt, a változások színű keleti szőnyegek, a drága szövetekkel beront pamlagok, az értékes alapfémek, a valódi velencei tükörök és csillárok csillogása, egyszerűen az egész berendezés tündéres látványt varázsolta a belépő elé.

És ez az éden mégis oly rideg, egyhangú volt, hiányzott abból az élető meleg-ség: a boldog családi élet, — olyan volt az, mint az éjszakai fény, mely vakít, de nem melegít.

szabad forgalom biztosítására szükséges volt a marha kivitelét Ausztriába szabaddá tenni. Ez kétségkívül tet-szeni fog mindenkinek, kinek fogalma van arról, hogy Magyarország marha-kivitele révén évente nagy összegű gyarapodásra tehet szert, csak hogy ugyanazoknak, kik ezt belátni hajlan-dók, nem szabad azt sem felelni, hogy a sokak által kívánt vámsorom-pók fölllítása folytán ez nem lenne lehetséges, s hogy így is méltányos dolog a szabad kivitel ellenében valamit részünkről recompensatio fejében nyújtani.

A miniszternek a Romániával fel-bontott, majd ismét megújítani szándé-kolt vámszerződésről mondott szavai is egyszerű, de megdöntetlen igazsá-got tartalmaznak, mert a mikor a ro-mánok újabb kedvezmények kicsika-rása szempontjából a szerződést föl-mondották, általános ohaj szorította kormányunkat a vámháboru megindi-tásához, és a mikor ugy a románok, mint a mi kereskedőkön belátták, hogy a folyamatban levő háborúból haszna egyik félnek sincs, s ujjalag előtérbe lépett mindkét oldalról az ohaj, a szerződés újbóli megkötésére, akkor a kormány sem tehetett jobbat, mint hogy a feléje nyújtott békejohabbat el-fogadta s rálépett arra az ösvényre, melyen kilátásunk nyílik egy mind a két félre méltányos újabb szerződés megkötésére.

Megfigyelendő dolog az agrár-kérdésről elmondott miniszteri véle-mény is.

Ma már olyan nagy az államok concurrentiája a nyers terményekben, hogy haszon csak az ipari földolgo-zás után remélhető. Minél több nyers terményt dolgozunk föl ipari czélokra, annál több a közvetlen anyagi haszon, nem is számítva azt a közvetett hasz-not, mi abból áramlik az országra, hogy emberei a tisztességes megél-tesre szerezhetnek elegendő alkalmat.

Általában el kell ismerni, hogy Széchenyi Pál gróf kaposvári beszéde ha nélkülözte is a hatásra való szá-mítást, oly természetes követelménye-ket hangoztatott, melynek megvaló-sításával sokkal több érdemeket szer-zhet, mint talán nagyszabású — de kivihetetlen czélok hangoztatásával.

K.

Oh ti agglégények, térjétek meg és száll-jatok magatokba, mert utoljára mi is életetek ocsója? semmi! a meghalásnak csak egy alá-vagytok vetve, mint bárki, de sőt még hama-rabb felemészti életeteket a nértékellen életmód. Hiába dicsekedtek hódításaitokkal, az mind csak dőre képzelt, abban a mosolyban — mely titeket önbírt tesz — az érdek rej-lék az édes esők, mit sikerül kapnotok — esalétek, melynek meg van szabva az ára.

Egy borongós ősi nap délutánján Santa Berti ott ült csibukozva rendes helyén az a-blak mellett, elábrándozva a multak felett. lelki szemei előtt elvonultak az átélt idők emlékei, a boldog ifjúkor, mely sohasem lesz többé visszatérendő.

Berti mélyen felsóhajtott s kitékintve az ablakon figyelmét egy kedves jelenet kö-tötte le.

Az átelles ház ablakánál egy fiatal pár állott egymás átkarolva, előttük egy szép barna göndör hajú gyermek játszott, ki-ben gyönyörködni látszottak.

Berti mozdulatlanul ült ott, mint egy szobor, figyelmét lekötötte a családi boldog-ságnak e kedves képe.

Lásd! szólt meg egy benső hang, mily boldogok azok, miért ne lehetnél te is az? vagonod elég van, hogy családi tűzhelyt alapíthass, maholnap megváltasz, nem lesz részvevő kebel, ki betegesgedben gyámolítson, vigasztaljon és ha szemedet örökre lehunyod, vagonod idegen kézre kerül, fölfoglalja azt a fukus mint magvaszakadtát — kinek senkije sincs.

Ilyen s ehhez hasonló gondolatok mar-táltak fel Berti agyában. Az öreg gazdasz-szony nagyon meg volt lepve, midőn lám-pával kezében belépett s urát ugyanazon a helyen találta mozdulatlanul ülve, hol azt 3 órával azelőtt látta.

— Talán valami baja van a nagyságos ur-finak? kérde felénken.
Berti felegyenesedett ülőhelyéből s szí-lárd hangon felelt:
— Egy hónap mulva penzióba teszem Kati néni! mert feleséget hozok a házhoz.

Másnap az egész város tele volt arval a hírrel, hogy Berti házassodik.

Kálnoky gr. külügyminiszter beszédéről, melyet az osztrák delegatio berekesztő ülésén tartott, a „Nord. Allg. Zeitung” következőké-pen nyilatkozik: Kálnoky gróf be-széde, melyet az osztrák delegatio ülés-zakának berekesztése alkalmából tartott, ki-egészíti azon kielégítő és megnyugtató képet, mely a nyilvánosságra jutott hitelességgel bíró legutóbbi nyilatkozatok nyomán, a helyzetről megalkotható volt.

A horvát tartománygyűlésből. Zágrábból jelen-tik, hogy a tartománygyűlés költségvetési bizottsága szerdán tartott ülésében befejezte a költségvetés tár-gyalását s azt a kormány javaslata szerint változatlanul elfogadta. A költségvetést a szombatn tartandó ülésben terjesztik a ház elé, mire megkezdődik annak általános tárgyalása.

A magyar delegatio utolsó ülése.

A magyar delegatio utolsó üléséről la-punk tegnapi távirata már adott hírt. Ez al-kalommal nem akarunk kitérni az elől, hogy az elnöki zárbeszédet egész terjedelmében ad-juk, a következőkben:

A legmagasabb jóváhagyással ellátott: bi-zottsági határozatok. — Ugymond Tisz-ta Lajos gr. elnök. — ki vannak hirdetve és ezzel az 1886. évre a közös ügyek tárgyalá-sára kiküldött országos bizottság, teendőit ezuttal befejezte.

Mielőtt az utolsó ülést bezárnám, köte-lességemnek tartom inuen az elnöki szék-ből constátálni, hogy az ez évi országos bizott-sági tárgyalásokból világosan kitűnik, mi-szerint:

1-ör. A monarchiának a külhatalmakhoz való viszonyát és a keleten fentartandó állá-sát, valamint az e végből folytatott politika irányát illetőleg, a monarchia két államának országos bizottságai között teljes nézetegység létezik.

2-szor. Hogy a nemzetközi békét mon-doktató új értékes kincsnek tartja, melynek megőrzésére a legnagyobb súlyt fekteti.

3-szor. Hogy a monarchia hatalmi állá-sának, tekintélyének, befolyásának és népei érdekeinek megőrzését azonban még annál is értékesebb kincsnek tekinti — és ezeknek bármilyen célból való kockáztatásában megnyu-godni nem tudna. — mert épp ezek érvé-nyesítésében hiszi az állandó és gyümöl-csöző béke eszközeit és biztosítékát feltál-lhatni.

A megelőző években nem forgott fenn annak szükségé, hogy ezen intézetek ily mérvben kidomborodjanak. A jelenlegi ko-moly helyzet tette kötelességükké az orszá-gos bizottságoknak, hogy magukat a lehető részletességgel, alaposan tájékozva, a monar-chia külügyi viszonyait illetőleg — és pedig mintegy önmaguk esetére vonatkozva — mint kildűk fölfogásának tolmácsai — határozott állást foglaljanak.

Nagyan megkönnyítette a földatlat azon előzékeny nyíltságot, melylyel az országos bi-zottság a közös külügyminiszterium vezetője

Hja! a vén asszonyok szája gyorsabban jár a telefonnáál s ez alól Kati néni sem volt kivétel.

Egy hónap mult el s ez idő alatt senki se látta Berti. A casinóban hasztalan vártak rá, a színházban páholya dresen állott, lak-szobái zárva voltak, ő maga pedig úgy eltűnt nyom nélkül, mint az esősepp, mely a tóba esik.

Mikor aztán a társadalmi körökben tel-jes szélséand állott be, mert az újságoknak csak első napokban van ingere, akkor egy szép napon előkerült Berti, karján egy esz-ményi szépségű menyekével, kinek olyan páráz szemei voltak, hogy a leghiggadtabb férfi szívet is lángra lobbantották volna.

Most már a nők sem kacagtak, a fér-fiak pedig fejüket csóválták.

— Te Berti! — szólta meg Sántát egy bizalmas barátja — ugyan mondd meg, hol szerzedet a szép gyermeket?

— Biz azt messziről hoztam, onnét a Kárpátok aljáról, Lengyelország széléről.

— Bizonyosan nagy hozománya van, hogy olyan messzire mentél.

— Nincs annak egy fityingje se a szép-ségén kívül.

Ez hihetetlen volt mindenki előtt.

A változékony természetű Berti pedig szép neje oldala mellett nyugodt kedélyű boldog családapá lett. A gazdaszonyi rang-ról ledegradált Kati néni pedig a bölcső lak-szobáiban közben bóbiskolva, el-elcsenderez.

Proféta.

A Kumjasszin-család.

[51. Folyt.] (Ragény.)

Irt: Henry Gréville.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. S. —

Második kötet.

XLVI.

Kumjasszin grófnak váratlan látogatója jön. Vasszilissza mosolygott az apai öröm fölött; mikor azonban feléje fordult és meg-látta e mosolyt, az illendőség érzete észére térítette.

részéről találkozott — a kinek is ezért a bi-zottság közönetét kifejezni kedves kötelessé-gemnek ismerem, de ki kell, hogy ezt fe-jezzem a közös kormány minden tagjával szemben. Csakis az ő fáradságot nem is-mérő, minden irányban tájékozható közremu-kodását mellett vált lehetővé, hogy a bizott-ság munkáját teljes tárgyismerettel és a teendők pontosságát tekintve, ily aránylag rövid idő alatt befejezhette. (Éljenzés.)

Midőn végül a magam részéről köszö-netet mondának egy nagyrabecsült tisztár-saimnak, mint a bizottság tisztelt tagjainak irányomban tanúsított támogatásuk és elné-zesükért, kifejeztem kell adnom azon meggyő-ződésemnek, mely szerint hogy ha azokat, kik a bizottság tárgyalásaitól — a nélkül, hogy a kérdések érdemébe bocsátkoznának, csak általánosságban azt várnák, hogy azok eredménye minden körülmény közt a költség-előirányzatnak több-kevesebb millióval való leszállítása legyen — munkálkodásunk nem fogja is kielégíteni; azok, kik a monarchia s abban a magyar állam érdekeivel baha-tóan foglalkoznak és az albizottsági tárgyalásokat is figyelemmel kísérték — mi ez idén az alapos és terjedelmes közlések folytán tete-mesen megkönyvitett — bizonyára nem fogják megvonni az országos bizottságtól azon elismerést, hogy ha ezuttal nem eszkö-zölhetett megtakarításokat s az eléje terjeszt-tett költségelőirányzatokban foglalt tételeket megszavazta, tette ezt mindannyiszor csak szótán, miután az illető tételnek elodázhatlan szükségességéről — gyakran hosszas tárgya-lás folyamán meggyőződött.

És mi azon öntudattal hagyjuk el he-lyeinket, hogy míg a közérdek parancsolta kényszer nélkül egyetlen eszeget sem szá-vatunk meg, mely újabb terhet róna az anyyi irányban igénybe vett nemzetre, addig másfelől a jelen komoly pillanatban megte-tünk mindent, mi hatáskörünkbe tartozott arra, hogy a trón, a monarchia, a nemzet tekintélye és érdekei esorbát ne szenvedje-nek. (Éljenzés.)

Boldogulni csak az az állam képes, a melyben egyfelől a fejedelem a nemzet ne-mes törekvéseit méltányolja, érdekeit szívén viseli, másfelől a nemzet fejedelmét megérti és népei boldogulására irányított tevékenységében neki segítkezel nyújt.

A magyar nemzet megérti fejedelmét. Tartsa meg őt az ezek ura számunkra sokaig és a monarchia boldogulni fog.

Éljen a király! (Éljenzés.)

Schlauch Lőrincz. Az országos bizottság tanácskozmányainak befejezésével kedves kö-telességem vélek teljesíteni, midőn az országos bizottság nevében mindazon uraknak szíves közönetet mondok, kik önzetlen fáradsággal a tanácskozmányok gyors és kedvező menetét előmozdították: nevezetesen: a t. jegyző úr kar-nak, az előadó uraknak, az albizottságok el-nökeinek és a kit legelől kellett volna emlí-tenem, melyen tisztelt elnökünk ő nagyméltó-ságának. (Éljenzés.)

A két rendbeli jeles enuntiatio, melyeket elnökünk ő nméltósága a tanácskozmányok kezdetén és a legmagasabb trón előtt tett.

„Tudod, hogy a mit tétél, az nagyon csunya,” mondá komoly arccal: „nagy-nénéd...”

Vasszilissza megszűnt mosolyogni: szem-piláinak alig észrevehető rezgésen látta a gróf, hogy rögtön sirni fog; miután pedig a legnyek sem szeretett ártani, melléje ült és megfogta kezét.

„Ugy-e nagyon boldogtalan voltál?” szolt jószágos. „Istenem, milyen sovány let-tél!” tette hozzá, unokahúgának majdnem átlátszó kezeslőjével átfogván.

„Oh, most már nem vagyok olyan so-vány, mint voltam!” válaszolt a fiatal leány. „Két hét előtt kellett volna látnia: de mi-kor Zina megígérte, hogy megment, elkezdtem ismét enni és most egészen jól érzem magam.”

„Tehát nem is akartál már enni?”

„Nem, meg akartam halni.”

A bácsi atyai csókot nyomott homlokára. „Mit fogsz most tenni?” kérde, mikor észbe jutott azon tömtenen nehézség, mely minden oldalról fenyegetett.

„Anyám kis lakása ám maradok... és igyekezni fogok zongoráorákat adni; a nagy-néném!t nyert nevelésért örökre hálás le-szek: ez biztos kenyeret teremtet számomra.”

„Jó gyermek vagy,” szolt a gróf, e szo-rénység jobban meghatván őt, mintha szen-vedéseit körülményesen ecsegetté volna.

Főkelt és irasztalához ment. Egy kü-lön fiókban volt a kártyavesztésekre szánt nem jelentéketlen összeg: kivetit egy csomó bankjegyet és unokahuga ölébe tette.

„Ne, e hónapban nem fogok játszani, ez mindkettőnknek hasznára válik. Ne ma-radj most Pétervártól és a ház idősaka. Bé-relj Zarskoje Zeloban vagy Pavlovskiban egy házacska, pihend ki magad, élvezz jó levegőt, igyál bordeauxi bort, egyél húst, látogasd meg orvosunkat — számlája ne aggasszon — és vegyél magadnak ruhákat,” tette hozzá mosolygva. „Ha fogytékán lesz, akkor jöjj el meginni... vagy is inkább,” igazította helyre, miután észbe jutott, hogy nincs min-dig egyedül, írj, akkor szótán „én meg-látogatlak.”

Vasszilissza nagyon meg volt hatva és

olyannyira visszatükröztek a közhangulatot, hogy mondhatni, miszerint tán kevés kivétel-lel gondolatainknak és érzelmeinknek hord-nokát és tolmácsát elnök ur ő nméltóságában tiszteljük. (Helyeslés.)

És azon közhangulat, mely a beszédek-ben nyilvánult, valamint azon öntudat, hogy az országos bizottság magatartásában küldöi-nek képsiseletében működik, lengett egy-szersmind a testület tanácskozmányain mind-végig. (Ugy van!)

Fogadja nagyméltóságod az orsz. bizott-ság szíves közönetét nyílt és hazaifias nyilat-kozatait, valamint azon valóban humanus, loyális és előzékeny modoráért, melyet a ta-nácskozmányokon és azokon kívül annak min-den tagja iránt tanúsított szíveskedett.

Tartsa meg Isten Excellenciát soká a közügyeknek, hogy szellemével meg sokáig közreműködhessek a haza boldogságára (Éljenk éljenzés.)

Elnök saját és tisztársai nevében mond köszönetet az elismerésért s hitelesíti a mai ülés jegyzőkönyvét és az ülést egyegyed 4 órákor bezárja. (A delegatio tagjai az elnök életetésével szétszolanak.)

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— Munkácsy Mihály levele Arad város ta-nácsához. —

Munkácsy Mihály hazánkba a párisi ma-gyar egylet ügyében a következő levelet in-tette Arad város tanácsához.

Tekintetes Városi Tanács!

Egyfelháznak tervezetével és kivitellel megbízott házügyi bizottság egy felhívást küldött a tekintetes városi tanácsnak, avval a ké-relemmel, miszerint kötvényekből egy da-rabot elvállalni méltóztának.

Midőn a bizottságunk ezen kérelmét a tekintetes Városi Tanács kegyes figyelmébe ajánlom, nem mulasztom el különösen hangsúlyozni, mily rendkívüli horderővel s mily morális bátással bírma a többi magyar közönségre azon tény, ha drága hazánk min-den városa ezen áldásos vállalatunk elősegí-tése céljából kötvényeinek aláírásában részt venne.

A nemzetek felvirágzása, anyagi és szel-lemi előhaladása, mindenkor azon működési kor irakya és terjedelmével tart lépést, mely-ken a nemzeti nagy érdekek akár közvetlen, akár közvetett módon, egy a magánpolgá-rok, mint az ezek által alakított testületek ré-széről elősegítettnek.

A mely mérvben nyernek a közczélok támogatást a magánpolgárok és testületek ré-széről, az elért siker azon arányban nyírlá-nul; és nemzeti érdekeink úgy anyagi, mint szellemi tekintetben, csak akkor vehet-nek folyton emelkedő lendületet, ha a közre-működés nem csupán az egyedül a haza szűk határaitban, hanem azon művelt világ és nem-zetek körében törekszik elajátítani a szép, jó és nemes fogalmát, hol az ipar, tudomány és művészet a kor igényeinek teljesen megfelelő színvonalon áll.

könyvtől fátlyozott tekintetével mondott köszönetet.

„Azt az ígéretet, melyet nagynénéd kö-vetel tőled, én nem kívánom, de ha egy becsületes ember, egy derék ifju kezded megkérné, megengeded, hogy benutassam neked?”

„Oh, bácsi, öntől...”

A gróf ajkaira illesztette ujját.

„Ez ember nem tudhatja, kit hogy és hol használhat, de azért nem szabad megfon-tolatlan kötelezettségeket magára vállalni; különben a mi ezt illeti, neked nem szüksé-ges tanácsokat osztogatnom!” Vasszilissza mosolygott, kissé lehajította fejt és fölém-lkedett. „Anyád mért nem jött veled?” kérde a nagybácsi: „egyedül jöttél?”

„Égészen egyedül egy nagy, ócska, utá-latos kocsi-ban; mama félt, hogy alkalmatlan lesz.”

„Kocsisom haza vihetne. Titan lent áll, az egoiztába befogva, nagyszerű állat...”

„Nem, köszönöm; nagynéném távolléte-ben nem szabad...”

„Szászorta több egészséges eszed és szellem van, mint nekem,” mondá a gróf és megcsókolta. „Üdvözlöm anyádat.”

Vasszilissza az ajtó küszöbén megállt.

„Bácsi, nagynéném talán nem tudja, hogy Zenside és Dimitrij segítettek nekem — Dimitrij mindenesetre a gyanun felül áll: Zina bizonyosan mindent magára vállalt, el ne árulja őket.”

„Jó, jó, légy nyugodt! Különben mi-előtt írnek, bevárom, míg tudják velem el-utazásodat: az ördögbe is, hát nem vagyok-e én: gybátyád! Nyolcz nap óta, azt hiszem legslább, csak rehettek volna annyit fáradságot...”

Ezen házastársi elmélkedés folytatását a gróf magának tartotta. Unokahúgát egész az ajtóig kísérte és meghagyta komornokának, hogy a beszállásnál segítgére legyen.

Mialatt Vasszilissza a kapu előtt várt, míg a kocsi a bákával előrehajtott, a tulso oldalról egy másik kocsi kúszellett és a ház előtt letette a jótékonyági látogatásból haza-térő Jusztina kisasszonyt. Környezetére nem ügyelve kifizette a kocsist; de miután tárczá-

egy végzetes szerelmi csalódás kábulatából, szelídül el volt határozva, hogy keblében ezután semmiféle ideális érzelmeknek nem enged tér.

Ő többé nem eszik a kapu alatt holdsugararalatt nem enged ter
mert tapasztalta, hogy evvel nem -- la
k i k j ó l . Hadd jöjjön az élet ug
a mint azt élni kell. És mondanom sem kell
hogy József ú r e tén is teljesen egyet érte

vele. Egy szép napugaras délután ismét egy-
leti úgy szolgáltatta el Amáliát otthonról. Az első
emeleti úry kisasszony nyugodtan ültethet ab-
lakánál, mert a második emeletbeli udvari szob-
bánska ablaka le volt — függönyözve. A füg-
göny mögött a szép szőke Maris hallgatta J-
szef úr netelnyitváraitásait az említett kérdése-
ről, s mondatlalom, hogy ez alkalommal ism-
oly tejes egyetértésben voltak s ez érintkezé-

pontok keresésében annyira sikert aratott, hogy minden igen jól ment volna, ha a végzettségem nem hozza magával, hogy az „első fillérgyűjtő egylett” egy órával hamarabb végezze be ülését, mint rendszeren. Amália pedig sietett haza és odapontpant közéjük, midőn a függöny mögött nézeteiket csodáltk és az érintkezési pontok kerestek. Az egyzetörtés véget ért. A férj jidte ugrott fel s a menyecske villámli szemei által zuvarba és rettegésbe hozva, félénken sütté

A menyecske pedig haragosan kérdezte: „Miképpen jelentess ez Uram?” A férj pedig – szerencsére – eszméhez jutott. Ott fektűt az asztal mellett kinyitva az újság, „Magyarázom, – mondta – kedvesem, a „Budapesti Újság” – megérkezett a „Széchenyiút!” Hogy a menyecske meg volt-e elégedve a magyarázattal, nem tudom, de hogy a férj meggyőződött arról, hogy a menyecske nem a „Széchenyiút!”-ra vár, hanem a „Budapesti Újság”-ra, az bizonyos.

K ü l f ö l d.

— **Forgalmi kimutatás.** Az aradi közúti vaspályva november 16-tól 30-ig szállított 988 személyt, s 3470584 kilogramm terhet, melyek után bevétel volt 2576 forint 87 kr. A mult évi ezen szakában a bevételek 2379 forint 97 kr voltak. Ez év január 1-től nov. 30-ig az összes bevétel 56140 forint 61 kr. Mult évben ugyan ekkor idei forgalom után 58990 forint 7 krajczár, vagy 2849 forint 46 krajczárral több folyt be.

— **Malatlan** fia. M á r k Zsoltá 60. évi
üzvegy asszonyok kezen — miut ő mondja —
saját édes fia dühében főkaptá. s ugy csapá
a földre, hozzá a **szegény** nő jobb combjához
nagyobb serílyeket szenvedett. A lelked
fia gonoszságát súlyosítja azon körülmény
hogy anyja különben is beteges, rég aszkor
ban szenvedő szerencsétlen teremtés.

— **Békemeszei hírek.** E s k á r 6. Old
György Békemeszei tisztifővezér a Békés

szekerestője, mult hó 30-án tartotta esküvőjét. B o d o k i Mariska kiasszonytól. Az esküvő után családias jellegű estebéd volt a menyasszony háznál. — D o h á n y v e r t á l t a s l e s z C s a b á n e h ő 16., 17., 20. és 23-ik napján. — Pusztá-Sofronyán 22-ik és 23-ikán. — Pusztá-Gerecsán pedig 1887. január 10., 11., 12. és 13. és 14-én. — E r e d m é n y d u s v a d á s z a t a s. A b.-csabai első vadásztársaság mult hó 27-én körvadászatot tartott, melynek eredményéről fényes bizonyítékot szolgáltatott, hogy delután 3 és fél óráig 205 darab nyul esett el. A vadászatot gazdag vacsora fejezte be a „Fiume” szállodában.

Hazánk és a főváros.

— Jókainé emléke. A főváros szerd
közgtyllése méltó kifejezést adott Jóka
Labortalvi Róza asszony elhunyna felett é
zett részvételnek. Mindenekelőtt felolvasták J

kálnak a főpolgármesterhez intézett kérés
vetkezés közszóló levélét: „Műltóságos főpolgármester ur! Szívem legmélyebb hálaérzetével
járulok Műltóságod elé, hogy forró közszóló
temet kifejezzem azon szerzeteljes lérvé-
ért, melylyel Budapest főváros melyen tisztet
tanácsa és közszólóge boldogult nőm elhunyt
föltött fájdalmamat nyhieníre törekedett. Szé-
retett halottam emléke együtt fog élni szí-
vemben azzal a hálaával, melyet fővárosunk
közszólóge és előjárólása iránt keblemben
megőrzök. Vajha bármily csakét tette tud
nőm szíve valóba kifejezni a mit egy székkel no-

tudok. Fogadják Múltóságod és eszedben
 közölte fővárosunk tanácsával és képvis-
 testületével az elhunyt művésznőnek ho-
 zott tisztességgel hazafias közönmémet
 a vizsgázt, melyben sebehzt szívemet re-
 szesite, örök kálamát. Isten áldása le-
 gyen fővárosunkon! Múltóságodnak Buda-
 Jókai Mór. E level tudomásul vétele ut-
 elhatározatokat, miszerint Jókai Mórne Labor-
 falvi Róza asszonynak a magyar nemzeti szí-
 művészet körül szerzett hervadtatlan érdem-

a törvényhatóság jegyzőkönyvében megörökí-
tessenek, továbbá hogy az elhunytak gyászszü-
borult férjéhez, Jókai Mórhöz, a főváros tör-
vényhatóságának fájdalomtát és részvétét tolmá-
csoló irat intézteszk.

— **Cultur-krajczárok.** Említettük, hogy
a kolozsvári hölgyek mily buzgóan gyűjtene-
nek az ardeleihez magyar bismut-előadásai, agve-
szel a nagyérdemű közönség is meggyőződés-
rel fogadja a színdarabot. A nagyérdemű közö-
nség azonban nemcsak a színdarabot fogadja, ha-
nem a nagyérdemű közönség is meggyőződés-
rel fogadja a színdarabot.

let számára. Mint a mai kolozsvári lapokból olvassuk, a filléres és perselyes gyűjtes este meje napról-napra nagyobb hullámmal ver vidéken is. Nemes Irma, Nemes Józsefnél Jósika Lajos báró jószággazdájának leány. Szamosfalván perselylél kezében járta be nemcsak ottani ismerőseit, hanem sorra vett a környék falvait is, házról-házra gyűjtve nép messzentelt filléreit. Remélhető, hogy

— **Megsült öngyilkos.** E czim alatt írja a „Szegedi Híradó” a következőket: Az öngyilkosságok statisztikájában ritkítja párját a szerezésnél eset, a mely kedden éjjel történt.

egy 67 éves öreg emberrel esett meg ez a dolog, a ki Gál János sógorával együtt a fel-
sőtízpart egyik házában lakott, s tegnap
maga volt otthon az öreg. Gál Jánosék disz-
nótorban voltak a városközi portánál, s min-
dön este 10—11 óra tájban haza mentek,
lakás ajtaját zárva találák. Zörgöttek Dékány

nak, de ez nem nyitotta ki, a mire, mint ké-

XLVII.

A vizsontlátás.

Az első brümmámor megszűntével Görv asszony azt vette észre, hogy leányának jelenléte terheli ére. Ez az aristocráticas szokásokkal bíró fiatal, viruló teremtes sehogy sem illett a szegényes berendezéshez: a jó asszonynak szomszédnői és barátúi bá jóra való, de igen közönséges, a köznemesség-

sóbb kiderült, nagyon alapos oka volt. Gál Jánosnak addig zörögtek a kiabálások a bezárt ajtó előtt, a míg föllármázták az egész házat. A lakók közül egy aztán azt az észrevételt tette, hogy a valami szokatlan szagot érez. Erre hirtelen előbb a konyha, aztán a szoba ajtaját. A szoba egész szaggal és füsttel volt tele. A „kiságyon”, a mely a parasztházaknál durva deszkákon és rongydarabok összetekelt keverékéből áll, ott találtak Dekány Ferenczet félig ülő helyzetben, fejével a falnak dőlve, iszonyatos állapotban. Az egész ember és az ágyon levő ruhadarabok össze voltak égvé. Dekány halva volt. Csudálkozva álltak meg előtte az emberek, nem tudván, hogy Dekány valami véletlen szerencsétlenségnek vagy pedig erőszakos bűntettnek lett-e áldozata. De csakhamar kivágytak minden. A mint nézdegélték az összegett ágyat és embert, valaki fölrugott a lábával egy pisztolyt. Nagy, egyszívű komjáthánom volt, valami közepes szerszám a lovas karabély és a tűzköves morállyal között. Ezzel lötte magát agyon a 67 éves öreg ember. A golyó egyenesen a szívét fúrta keresztül. Bizonyosan nagymennyiségű papírtoltat tett a táglóitól pisztolyba s attól a lövés után először a ruhája, aztán pedig az ágy gyúlt meg. Még a csizmaszára is elégett. Az öngyilkos összegett hulláját azonnal a kórházba szállították. Hogy mi vitte a végzetes tette, arra nézve még a sógora sem tett felvilágosítást adni.

A falu rossza. Abaligetből olyan gyilkosságról adnak hírt, mely a megszokott kínos sensatio, rémület és izgatottság helyett meglegedést keltett a lakosok közt. Volt ugyanis annak a baranyamegyei falunak egy eleven réme, a ki rabolt, gyilkolt és gyújtogatott, s ha egyik bűnéért már megalkott, elkövette nyomban a másikat. A falubeli gyermekeket a Bőrcz Ferkó nevével iemlgették, de féltek tőle a nagyok is. Ha beállított a nagy korszakba, egy szempillantás alatt elszédült az irók, mert senki nem akart áldozata lenni az ő verekedő kedvének. Csütörtökön este otthon mulatott öccsével a falu rossza. Vidám nótázás közt szücsöltek a boggy levét, de egyszerre csak elnémult Bőrcz Ferkó aiken a dal. Valami haragosa belélt az ablakban s egy találat nyakszirtre, hogy balva rogyott le a székéről. Öccse éppen távozni készült s ki is szaladt a lövés után, de a gyilkost nem találta sehol. Azóta sem akadtak rá, mert Bőrcz Ferkónak annyi ellensége volt a faluban, hogy nem lehet közülről kiválasztani azt az egyet, a ki mindnyájukért bosszút állott.

Rövid hírek. A király Ő Felsége csütörtökön reggel Gödöllőre a fővárosba érkezett. A délelőtti folyamán kihallgatásokat adott, délután pedig visszatért Gödöllőre. Ő Felsége a király a mármarszigeti ref. collegium legétt épületének helyreállítási költségére magánpénztárából 3000 forintot ajándékozott az ublyai görög cath. és az adandi ref. templomok építésére pedig 100—100 forintot. — Gróf Tichy Géza ismert költőnknek és zongoraművésznöknek új apai öröme van: néjének kedden reggel egészséges fia született a tettefáni kastélyban; ez a második gyermekük. — Báró Komény János s képviselőházi alelnökről az hírlak, hogy puzsok-kamarás birtokán szelődés érte; a hir mély megilletődést kelt s az előzetes óhajait várjuk. — A hirlapok nótázai arálása érdekében tegnap érkeztek az irók körben. A szerkesztőségek és kiadóhivatalok képviselői egyhangulag szükségesnek nyilvánítták az utcai colportaget, mely nem okozhat semmi bajt a közrend szempontjából. — Ujabb postai híre érkezik a vasmegei Kolom községből; ezuttal betörők garázdálkodtak a postahivatalban, honnan kilenczedezer forintot vettek el. — A sarkadi takarékpénztár el betörés bűnpörében ujabbán ismét tizanegety egyént fogtak el; ugy látszik, czinkosok voltak valamennyien.

A nagy világ.

Dadian herceg. Mióta a mingreliai hercegnek a bolgár trónra való jelöltsége szóba jött, sokszor merült fel az a kérdés is, hogy mi a „Dadian” szó tulajdonképeni értelme? Vajjon méltóság, rangjelölés, vezetés-e, vagy pedig családi elnevezés? Hittelt érdemlő emberek állítása szerint csak az utóbbi értelmezés a helyes, a „Dadian” szó alatt mingreliai Miklós herceg családneve értendő. A Dadian család, mely eredetileg egy törzsből állott, később két ágra szakadt: a georgiakra, mely a Feketetenger és Tiflis közt fekvő vidéken szállott meg és az armeniakra, melynek székhelye Angora.

Iró és művész. Két eredeti adoma járja be most a külföldi lapokat. Az egyik Heine Gusztáv nőről a „Fremdenblatt” elhunyt szerkesztőjéről szól. Az istenben boldogult redaktor ur éppen nem idegenkedett az idegen — pávatollaktól. Ő maga igen közepszerű író volt, de nagyon örült, ha azt mondták róla, hogy jól ír. Mikor költő-testvére meghalt, bár nem élt vele valami barátságos viszonyban, a „Fremdenblatt” hasábjain a maga nevé alatt tárcza-sorozatát közzétette Heine Henrik irodalmi jelentőségéről. E tárczákat azonban nem ő, hanem a lapakori dolgozótarsa s a „Wiener Zeitung” mai szerkesztője: Uhl Frigyes írta. Ehhez hasonló eredetű az új adomászri történetke is. Hevesi Lajosról azt kívánta, hogy kritikai s tárczái alá egyszerűen „H.” betűt írjon. Hevesi megette ezt a szerkesztő kedvéért, bár hamar kiderült, hogy báró Heineának azért kedves az a „H.” anonimitás, mert e betűt sokan Heineának olvashaják. S neki valóban nem csak hogy kifogása nem volt, ha annak olvassák, de sőt szinten belelelte magát abba, hogy e betű az ő szerzőségét jelenti. Történt egyszer, hogy Hevesi olyan tárczát talált írni, mely a szerkesztő tetszését nem nyerte meg. Báró Heine bosszusan lépett a szerkesztőségbe s ingerült hangon mondá Hevesinek, az illető tárcza-cikkre mutató: „Igy én nem szoktam írni!” A másik tréfás történet Bülöw Jánosról szól. Most elevenitük fel a drezdai botrány alkalmából: Bülöw énekekkel előtűnt, midőn a meiningeni udv. zenekar vezetését átvette, zenészei közt egy csomaggal jelent meg. Ünnepelesen kibontá az 52 írót vett elő, hosszabb beszédben magyarázta, hogy azért

ajándékozta meg zenészeit az írónokkal, hogy megjegyzéseit és változtatásait a hangjegyekre írassák. Midőn Bülöw állásáról lemondott, utóda azzal kezdte meg működését, hogy a karnagyi emelvényen két csomagot bontott széjjel, mondván: „A mint hallom, tisztelt elődöm, Bülöw János ur. működését ironok szótostásával avatta fel, hogy önké megjegyzéseit és változtatásait felírassák. Uram, én is hoztam önöknek ajándékot és kérem, fordítsák arra, hogy igen tisztelt elődöm megjegyzéseit ismét kitöröljék.” Ezzel az új karnagy minden zenekari tagnak finnépelyesen — egy törlőgumit nyújtott át.

Vajaskenyér a primadonna kebelén. A Teatro Garibaldi-ban Venczaban néhány nap előtt „Bianka és Fernando” J. Karoly sirjánál” című szomorújátékot adták. A Bianca hercegnő és Fernandoja közti szerelmes jelenet alatt, éppen midőn a hercegnő hosszú dagályos monológját szavalta, a karnazól egy darab vajás kenyér esett a színpadra és jó helyet keresve magának. Biankát éppen kellen találta. A színeszínőnek torkán akadt a szó, a szerelmes színész azonban „felvitte magát” teljes megbotránköziséssel a szín szélére állván felkiáltott a karnazra: „Ha éheztek hát tartsatok meg piszkos kenyereketek!” Erre a közönségben nagy lármá támadt, s csak a rendőrség közbejöttével sikerült a bajt leillapítani. A karnazi urat, ki a vajás kenyéret a színpadra dobta, elfogták.

Elopott millió. Röviden már megemlékeztünk arról a nagy belga postaiopasról, mely éppen millió francok károsította meg Belgiumot. E lopás a legbámulatosabb módon lett végrehajlva. Az ellopott holmikat erős rézveretű és leolmozott zsákokból vitték el, melyeket a postakocsiiban szállítottak. Az itt levő zsákok közül azok, melyek drágább tartalmuak voltak, a szokásnak megfelelőleg kék papírossal voltak beragasztva, hogy így jobban lehessen rájuk figyelni. Ez a külön megjelölés kétségekivül föltűntebb megkönyvitette a tolvajok munkáját. A postakocsi ajtaját Ostendében elzárták egy mesterséges művi zárral és olímpecselétt, melyeket csak a német határon volt szabad eltávolítani. A kirabolt vonat a következő állomásokot érintette: Brugge, Gent, Brüssel, Löwen, Lüttich és Verviers, a hol, midőn a postát a német vasútra át akarták helyezni, észrevették, hogy több zsák meg van tartalmatól fosztva. Constatáltak csakhamar, hogy a posta 30 zsákja közül huszonkettőt kiürítettek s valamennyi kék jelzésű volt. — A lopást valószínűleg a tolvajok valószínűleg többen voltak. Egy vagy kettő elhagyta társait, s miáltal a vonat teljes sebhességgel haladt, elkusztak a földhöz a postakocsi. Eszrevenni őket a sötét éjben nem lehetett, a jegyeket pedig éjjel nem szokás ellenőrizni. A lakatot eltávolították s egy tolvajlampa mellett, melyet meg is találtak, hozzáfogtak a rabláshoz. A tolvaj, k aztán zsákmányukat valószínűleg szétosztották egymás közi társukba, s egymásután következő állomásokon hagyták el a vasutat. Az olmos pecsétet fellettek újra s a hivatalnokok nem vettek észre semmi gyanúsasat. Az ellopott holmik között volt 41 doboz gyémánt is, melyeket Amerikából küldöttek Alexandrowszka. A rablás által okozott kár egy millió franc, amit Belgiumnak kell megtérítenie. A vonast személyzetéből senkit sem gyanúsítanak, de azt hiszik, hogy a lopást az a három, valószínűleg angol utas követte el, akik Doverből jöttek és Németországba váltottak jegyet.

Nincs jó rossz nélkül. A „B.H.” ugy nevezi hogy: „A kétnefűség büntetése.” Ott olvassuk a következő jóízű apróságot: „Mi a legnagyobb büntetés az önk országában a kétnefűsége? — kérdezte egy tanulmányutal tevő jogtudós egy tapasztalt férfiutól. — A két anyós!” — volt a böcs felelet.

Kegyetlen rablógilykösség híre. A redtek szerdán a becsélek, a kik jóformán meg se szabadultak még attól a rémületől, melyet a multkori merénylet okozott az egész városban. A legujabb gyilkosság áldozata Mildner Rozália szén- és faáruló asszony, a büns pedig alkalmasint egy Panec József nevű csavargó, kinek tegnap óta se híre, se hamva. A meggyilkolt asszony ismerősei beszélik, hogy Panec meg akarta vásárolni özlétet s ki is alkudtak már váltásdíj fejében 110 frtot, melyből a verő ötvenét fizettetvéna előre, míg a hátralékot két harmincz frtos részletben adta volna meg. Kedd délután 4 órákor látták meg az asszonyt, a mint Panec Józseffel hazuról távozott. Ugy látszik, hogy a gonosztevő elcsalta őt azzal az ígérrettel, hogy lefizeti a vételár első részét s az elhagyott Fürstenfelden kivégezték. Ott találták reggel a halottat s mellette két véres köbvert, a melyekkel a gyilkos agyonütötte. A szerencsétlen asszony husz forintot vitt végső útjára s e pénzt elrabolta tőle a csavargó. Üres erszénye holtteté mellett feküdt. A rendőrség városszerző kutatója Panec Ferenczet s értesítette a gyilkosságról a nagyobb városok hatóságait is, hogy elfoghassák a gonosztevőt, ha kezük ügyébe kerül.

Kaulbars és a claque. A czár külön megbízottját bulgáriai balsikereiért nemcsak a szultán tüntette ki, hanem a konstantinápolyi francia színház közönsége is. A szultán érdemrenddel, a színházi közönség pedig tapsal. „Carmen” került színiére telt ház előtt, nyomoruságos előadásban. A claque és a közönség, vagyis a fizetett és a fizető színházlátogatók heves harczban voltak egymással. Ekkor lépett be nagy esortéve az egyik páholyba Nelidoff orosz nagykövettel Kaulbars tábornok. Mindenki figyelme oda fordult. A claque e pillanatot fölhasználva, egész erejével kezdett működni, s Kaulbars tábornok, nem tudva az előzményeket, volt oly szerény, hogy a lebecsoltott főugny mellett fölhangzó tapsot magára vonatkoztató. A közönség egy része is azt hitte, hogy a helyeslés az orosz külön meghatalmazottak szól s udvariaságból szintén tapsolt, a földszinten ülő néhány bolgár emigrans pedig tiszteltteljesen emelkedett föl helyéről. Az orosz „hős” csaknem szüzius elpirulással fordult kísérőjéhez. — Öröme azonban nem sokáig tartott, mert amint a taps néhány percig volt hallható, a függöny hirtelen fölemelkedett s féltucat

vastagon kifestett színész szeretetreméltón mosolyogva hajlott meg a kiabrándult tábornok előtt.

Az új orr. Billroth bécsi klinikája tegnap valószínűs álör-díadalt tilt. Egy fiatal lány jelent meg a klinikán, kinek szépségéhez nem hiányzott más, csak egy jól formált orr, mert a magáét a leány a vele született betegségnél fogva vesztette el. Billroth rögtön hozzáfogott a műtéthez, lefejtett a leány homlokéből kellő mennyiségű darabot s abból a legszabályosabb romai orrot formálta az eddigi orttalanság helyén. Az operációnál jelen volt doctor Károly Tiradar bajor herceg is és a tanár összes növendékei. A műtét csak rövid ideig tartott. Amint a leány megnézte magát a tükörben, elpirult az örömteljes meglepetéstől s könyezve mondott köszönetet szépsége újratérőjének. Az asszistensek közül hárman lettek a leányba szerelmesek. Ily nagy hatalom egy orr!

Rövid hírek. A közös hadügy-miniszer ujabbán több szakiskola s ezek közt a soproni és brassói kereskedelmi iskolák növendékeinek megadta az egyéves önkéntesség kedvezményét. — A luxemburgi kastélyban a legközelebb hangverseny lesz, melyen Stefánia trónörökösne egy szerzeményét fogják előadni. — Eutinben e hó 18-án leplezik le a Weber Károly Mária szülőházára illesztett emléktáblát. — Porosz udvari történetíróvá az elhunyt Ranke helyébe Treitschket nevezték ki. — Hercege Battenberg Sándor, a volt fejedelem, a napokban hosszabb tartózkodásra Angliába megy s jövő hó elején megjelenik róla a Koch udvari lelkész műve: „Sándor bolgár fejedelem” czim alatt.

SZÍNHÁZ.

— decz. 3.

„Egy éj Velenczében.” Strauss Jánosnak ezt a kevés babért termelt operet-jét elevenítették fel tegnap és ma. A darabb ugy hiszik visszakerült oda, hol leginkább tarthat igényt arra, hogy existáljon — a feledésbe. Sovány, minden szellem nélküli librettoja s esetlen hatás nélküli jelenetei teljesen kiegészítik a szintelen zene erőtlenségét. Az ember valóban csodálkozni tud, hogy ezt a minden inventiót és zenei megoldást megtagadó partitúrát Strauss írta. A darab minden hatás nélkül mult el mindkét este. A szereplők jobb ügyhöz méltó ambícióval fáradoztak a darab megmentésén, de hasztalan. Spányi Lenke k. a. (Anina), határoz, correct énekével, Kiss Mihály (a hercege), elegáns játékaival, Németh János (Carmello), csengő tenorjával és ügyes alakításával. Nyilassi (Pappacoda) jóízű humorával, és három tanácsos eredeti jellemzésekkel, nagyon muló hatást értek el. A közönség egyáltalán nem tudott felemelkedni. A második estén már nagyon kevesen is hallgatták a famozus velenczei éjszaka dalait, melyeket nem ismételtet meg — egy számon kívül, — az unatkozó közönség. (T—s.)

CSARNOK.

A két árva.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti beszélye. — (Vége.)

Sokáig álltak így, szótlanul egymásra borulva, a néma csendet egyedül a többi rabok hangos zokogása zavarta meg, kik jöttek szótlanul szemlélték az egész jelenetet, de annál többször beszéltek a szemeikből ömlő könnyek.

A temetői jelenet után, hol az isteni gondviselés ily feltűnőképpen nyilatkozott, — kevés az, mit Károlyról mondandó vagyok. A törvény által szabott büntetési időt kitöltvén, öccse által oktatva, miszerint minden akadályt legyőz az isteni kegyelemmel párosult állhatatos akarat, fájdalommal tekintett vissza múltjára, szívében a legmélyebb bánatban honolt, s józan, megvalósított életmódja által igyekezett ifjú könnyelműséggel eljátszott becsületét visszaszerezni. Imre pedig ujja látva születni bátyját, méltán örülhetett, mert hisz nincs az emberi szívnek boldogtöbbször érzete, mint látni a boldogságot, melynek alkotói mi vagyunk.

Hull a fa levele, pusztá, kietlen színt ölt magára a természet, dermesztő szél súvít a táj felett, fuvalma oly jeges, mint a halál, mely áldozatával meztelen népesít be, s kéréltetlennél folytatja a pusztítás rémítő munkáját. Halottak napja van! ... Napja azon szellemnek, melynek hatalmát oly sok szív keserű zokogása hirdeti. A nép sűrű gyászcsoporthokban zarándokol a ... temető sötét felé. Ki is az, kinek ott kedves halottja nem volna? A fényes és nem fényes sírkövek el vannak borítva koszorúkkal, virágokkal és lobogó gyertyák fényével, melyekkel az élők mintegy fel akarják eleveníteni emlékezetét az elköltözötteknek ...

Mily szivrázó tekintet, látni azon kis halmot, mely elfedi szemünk elől kedveseinket, és elzárja a kebel utolsó sohaját! Míg felette a tavasz zöld pásztája virul, ki himné, hogy keblében az ényeszet keze dől? S míg rajta apró virágok nőnek, ki himné, hogy alatta egy élet hervad el? Midőn sugarakat vet rája a felkelő nap, s édes dalokat zeng felette a kis paszirta, őle mélyben hideg föl honol, nem hat át rajta a nap heve s sugarai nem oszlatják el a sötétséget, a kis paszirta pedig bármint zengi éneket, nem érti azt a szendérgő, s dalára fel nem ébred. Komoly méltósággal közelitünk e hely felé, lelkünk csendes buzgó-ság s néma megilletődés szállja meg. Itt láthatjuk a fájdalom harcaizait, itt folynak az árva- és a bánat könnyei; itt nyogi el a nő az elválás kínjait és az anya itt hagyja el sokszor szebb reményeit.

Egy sirnál vagyunk. Az, ki itt alussza örök álmát, — egy jó anya, kisedd sirnát takarja hamvait, egyszerű és hasonló életéhez, mely semmit sem követel, minden kitüntetés nélkül, oly igénytelen vala. Egy férjet, egy nőt két kis gyermekével fogunk itt látni. Az anya könnytel szeméit égre emelve összekulcsolt kezeiket tanítja imádkozni a nagyanyjuk sirját meglátogatói jött gyermekeit: férje pedig néma áhítattal tette gyermekei hangos imája után az „ament”.

Fölösleges talán mondani, hogy e boldog nő és anya Rózika volt, kit miután jöszivű nevelőnőja felnevelt, egy jószágán levő tisztartónak adott nőül, ki szintén boldog férjnek nevezhető magát, kivált ha szívéhez szorítá azon két magzatot, melylyel Isten házasságukat megáldá.

Oh ha láttátok volna Rózikát az élet viszonyai közt szeliden, öröme és bánatában, bajai közt: sohasem volt ő elégedetlen; ha elvonultak szenvedése fellejei, tekintetében nem vala nyoma a viharak, hasonlólag a szívtökrehez, mely felett ha lecsendesül a világegyész, sima lesz ismét felülete. Házi köre volt egész világa, annak falain, kertje s udvara kerítésein túl nem jártak gondolatai. Itt keresé fel az örömeiket, itt élt, férje és gyermekeinek áldozva minden perceit.

Mallár.

KÖZGAZDASÁG.

Forgalmi kimutatása az aradi első takarékpénztárnak 1886. novemberhórá.

Betételek:

Alladé mult hó végével	4051405	70
Betételek folyó hóban	167019	37
	4218425	07
Visszafeizetett betételek f. hóban	183435	75
Alladé f. hó végével	4034989	32

Leszámitolás:

Tárcazálladék mult hó végével	933319	13
Leszámitoltatott f. hóban	233509	15
	1216828	28
Bejárt folyó hóban	324607	96
Tárcazálladék folyó hó végével	892220	32

Előlegezés értékpapirokra:

Raktárállomány mult hó végével	128995	—
Előlegezett f. hóban	43825	—
	172820	—
Beváltatott folyó hóban	42805	—
Raktárálladék f. hó végével	130015	—
Előlegezés zálogházi tárgyakra:		
Raktárállomány mult hó végével	87148	—
Előlegezett folyó hóban	26500	—
	113648	—
Beváltatott folyó hóban	27574	—
Raktárálladék folyó hó végével	86072	—

Jelzálogos kölcsönök:

Alladé mult hó végével	2047927	50
Uj kölcsönök folyó hóban	13500	—
	2061427	50
Törlesztett folyó hóban	159380	—
Alladé folyó hó végével	1902047	50

Pénztárforgalom:

Pénztárkészlet mult hó végével	31302	24
Bevételek folyó hóban	806176	23
	837478	47
Kiadások folyó hóban	741508	70
Pénztármaradvány f. hó végével	95971	77

Arad, 1886. november 30.

Az igazgatóság.

Az aradmegyei takarékpénztár forgalmi kimutatása 1886. év novemberhaváról.

Betételek:

Alladé mult hó végén	2763795.05
Betételek folyó hóban	273331.27
	3037126.32
Visszafeizetések f. hóban	238615.76
Alladé folyó hó végén	2798510.56

Leszámitolás:

Váltótárca-álladék mult hó végén	1205140.76
Leszámitolt váltó folyó hóban	406013.74
	1611154.50
Bejárt váltók folyó hóban	380794.20
Váltótárca-álladék f. hó végén	1230360.30

Előlegezések kézi zálogokra:

Alladék mult hó végén	740396.3
Előlegeztetett folyó hóban	169783.4
összesen	910179.8
Bejárt előlegek f. hóban	96307.6
Alladék folyó hó végén	813872.2

Jelzálogos kölcsönök:

Alladék mult hó végén	657709.1
Előlegeztetett f. hóban	3210
összesen	660919.1
Törlesztett folyó hóban	68463.1
Alladék folyó hó végén	592459.1

Pénztári forgalom:

Alladé mult hó végén	19728.55
Bevételek folyó hóban	859413.07
	879141.62
Kiadások folyó hóban	813558.41
Pénztári álladék folyó hó végén	65233.21

Arad, 1886. december 1-én.

Az igazgatóság.

Az aradi kereskedelmi-és iparbank forgalmi kimutatása 1886. novemberhórá.

Betételek:

Alladé mult hó végén	frt 274353.56
Betételek f. hóban	70149.66
	344503.16
Visszafeizetések f. hóban	83075
Alladé f. hó végén	frt 261428.16

Váltó-leszámitolás:

Tárca-álladék mult hó végén	frt 290514.60	
Leszámitoltatott f. hó végén	" 256952.18	
	frt 547466.78	
Visszaleszámitoltatott folyó hóban	" 328364.46	
Tárca-állad. f. hó végén	"	224102.2

Pénztár-forgalom:

Alladé mult hó végén	frt 20326.11
Bevétel f. hóban	1026064.22
	frt 1046390.33
Kiadás f. hóban	1018121.51
Pénztárkészlet f. hó végén	28268.82

Arad, 1886. november 30-án.

Az igazgatóság.

Vegyes közlemények.

Szosszúlet.

(Deczember 2.)

(B.) Az üzlet szízlár. Készáru nagyban 26.—26.25, kicsinyben 26.50 hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatozsda.

(Deczember 2.)

12000 mm. forgalom, az árak 5 krraj magasabbak, Tavaszai buza 8.97—8.99, új tengeti 6.07—6.09, tavaszi zab 6.45—6.47, új buza 8.67—8.68 kaposzta-repeze 11.62—75

Budapest, deczember 2. (A z „A r a d i

Közlöny” eredeti távirata.) Az esti tozsda zárlati árfolyamai: Magyar aranyjárdék 105.35, magyar papírjárdék 94.25, magyar hitelbank 306.50, osztrák hitelbank 297.70, London 126.35, Páris 49.75.

Sörtéskereskedelmi oszarnok.

— Budapest-Köbányán.

Köbányán, decz. 1. Dacára az élénkebb forgalomnak, csaknem az árak, mert a kínálat nagy volt. Magyar urasági óreg, néhez 39.—41 frtg. magy. urasági fiatal néhez 41.—41.50 frtg. magy. urasági fiatal közép 41.—41.50 frtg. magy. urasági fiatal könnyű 40.—41.—41 frtg. magy. szedett néhez 39.—40.—41 frtg. magy. szedett közép 39.—40 frtg. magy. szedett könnyű 38.—39.—39 frtg. romániai bakonyi ámeneti néhez — frtg. rom. ámeneti bakonyi közép — frtg. rom. ámeneti eredeti közép — frtg. rom. ámeneti eredeti közép — frtg. szerbiai ámeneti néhez 39.—40 frt szerb. ámeneti közép 39.—40 frtg. szerb. ámeneti, könnyű 38.—39.—39 frtg. Hízó két éves kukurizás 31.—35, hízó 2 éves makkos elősúlyban 4% — frt. Az árak hízai serteseknél páronként 45 kilós 4% levonással kilogrammonként értendő. Makkos sertes elősúlyban 4% levonással — forint — romániai és szerbiai sertesek, melyek mint ámeneti adatok 44. verón s páronként 3 arany vsm fejében megértetnek.

IDEGENEK NEVSORA.

(Deczember 2.)

Fehérkereszt-szálló. Ormer B. birt. B.-Szt.-György. Dr. Kery N. orvos. Bpest. Fábis Luiza, magánzó. Temesvár. Höchner Ed. Weixel

